Krimināllieta Nr.11331072519,
11331036920,
11331053420
Lietas arhīva Nr. K26-0076-21
ECLI:LV:REZT:2021:1108.11331072519.8.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Ludzā 2021.gada 8.novembrī

Rēzeknes tiesa,
tiesnese Silvija Saleniece,
piedaloties prokurorei Oksanai Baško,
aizstāvei Lolitai Vinogradovai,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā par Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā un 312.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. B/ izvairījās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas.

[1.1] /pers. B/ ar Rēzeknes tiesas 2018.gada 23.marta spriedumu, kas stājies likumīgā spēkā 2018.gada 23.augustā, atņemtas transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 1 gadu 6 mēnešiem. /pers. B/, izvairoties no piespriestā tiesību ierobežošanas soda – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana – izciešanas, 2019.gada 26.septembrī ap plkst.15.52 /adrese/ virzienā bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām vadīja transportlīdzekli – automašīnu *VW Golf*, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja tīšu mazāk smagu noziegumu, atbildība par kuru paredzēta Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā.

[1.2] /pers. B/ ar Rēzeknes tiesas 2018.gada 23.marta spriedumu, kas stājies likumīgā spēkā 2018.gada 23.augustā, atņemtas transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 1 gadu 6 mēnešiem. /pers. B/, izvairoties no piespriestā tiesību ierobežošanas soda – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana – izciešanas, 2020.gada 7.jūnijā plkst.21.57 /adrese/ virzienā, bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām vadīja transportlīdzekli – automašīnu *BMW 318*, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja tīšu mazāk smagu noziegumu, atbildība par kuru paredzēta Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā.

[2] /pers. B/, atrodoties alkohola ietekmē, vadīja transportlīdzekli bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības atņemtas) un tādējādi izvairījās no piespriestā tiesību ierobežošanas soda izciešanas.

/pers. B/ ar Rēzeknes tiesas 2018.gada 23.marta spriedumu tika piemērots tiesību ierobežošanas sods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz 1 gadu 6 mēnešiem (spriedums stājies likumīgā spēkā 2018.gada 23.augustā). /pers. B/, apzinoties, ka viņš izvairās no piespriestā tiesību ierobežošanas soda – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana – izciešanas un sodāmība likumā noteiktajā kārtībā nav noņemta vai dzēsta, 2020.gada 27.jūlijā ap plkst.20.40 /adrese/, vadīja automašīnu *Volvo C70*, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības atņemtas ar tiesas spriedumu), atrodoties alkohola ietekmē (minimālā alkohola koncentrācija /pers. B/ izelpas gaisā bija 0,44 promiles).

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja divus tīšus mazāk smagus noziegumus, atbildība par kuriem paredzēta Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā un 312.panta otrajā daļā.

Motīvu daļa

[3] Tiesas sēdē /pers. B/ savu vainu noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā atzina pilnīgi, norādītos viņa vainas pierādījumus un noziedzīgo nodarījumu kvalifikāciju neapstrīdēja, tiesas sēdē izteica lūgumu neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Prokurore norādīja, ka nav nepieciešams veikt pierādījumu pārbaudi, jo apsūdzētais atzīst savu vainu inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, lūdzis neveikt pierādījumu pārbaudi, lietā esošie pierādījumi apstiprina apsūdzību un apsūdzētā vainu. Ja arī tiesai pēc iepazīšanās ar lietas materiāliem nav radušās šaubas par apsūdzētā vainīgumu, prokurore lūdza neveikt pierādījumu pārbaudi.

Aizstāve norādīja, ka viņa neapstrīd lietas faktiskos apstākļus, neapstrīd noziedzīgo nodarījumu kvalifikāciju. Aizstāve ar apsūdzēto ir vienojušies, ka pierādījumu pārbaude nav nepieciešama. Aizstāve lūdza neizdarīt pierādījumu pārbaudi.

Iepazinusies ar lietas materiāliem, tiesa atzīst, ka apsūdzētā vaina viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā ir pierādīta pilnīgi ar viņa savas vainas atzīšanu un visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā saistībā, kā arī nav pretrunu, kuras būtu nepieciešams novērst tiesas izmeklēšanā. Ņemot vērā prokurores un aizstāves viedokli par apsūdzētā lūgumu un pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmo un otro daļu, tiesa nolēma nepārbaudīt apsūdzētā vainas pierādījumus tiesas izmeklēšanā, pārbaudīt tikai apsūdzētā personu raksturojošos datus. Līdz ar to saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešami.

Pārbaudījusi lietas materiālus, tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. B/ prettiesiskās darbības ir pareizi kvalificētas kā viens Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā un trīs 312.panta otrajā daļā paredzētie noziedzīgie nodarījumi un apsūdzētā /pers. B/ vaina ir pierādīta.

[4] Nosakot sodu /pers. B/, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantā norādītiem soda noteikšanas vispārīgiem principiem ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

[4.1] /pers. B/ iepriekš vairākas reizes kriminālsodīts, pēdējo reizi pirms inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas notiesāts ar Rēzeknes tiesas 2018.gada 23.marta spriedumu par Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā, 180.panta pirmajā daļā, 253.^{2}panta pirmajā daļā un 262.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 6 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 1 gadu 6 mēnešiem. Rēzeknes tiesas 2018.gada 23.marta spriedums stājies likumīgā spēkā 2018.gada 23.augustā. Pēc inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas notiesāts ar Daugavpils tiesas 2020.gada 30.jūlija spriedumu par Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā

nodarījuma izdarīšanu, galīgais sods noteikts īslaicīga brīvības atņemšana uz 25 dienām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 6 mēnešiem 25 dienām. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2020.gada 22.decembrī. /pers. B/ ir izcietis piespriesto sodu, sodāmība nav dzēsta (*lietas 1.sējuma 16.-24., 26.-27., 28.-31.lapa; lietas 2.sējuma 21.-29.lapa; lietas 3.sējuma 22.-31.lapa*). Apsūdzētais ir vairākas reizes saukts pie administratīvās atbildības, tostarp par pārkāpumiem ceļu satiksmē (*lietas 1.sējuma 6., 14.-16.lapa; lietas 2.sējuma 19.-21.lapa; lietas 3.sējuma 21.-22.lapa*).

Tiesas sēdē /pers. B/ viņa raksturojošos datus neapstrīdēja, paskaidroja, ka nav precējies, ir dzīvesbiedre, apgādībā trīs nepilngadīgi bērni, algotu darbu nestrādā, līdz apcietinājuma piemērošanas veica gadījuma darbu celtniecībā, ienākumu ap 350-400 *euro* mēnesī, narkologa un psihiatra uzskaitē nav reģistrēts, invaliditāte nav noteikta.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā /pers. B/ atbildību mīkstinošu apstākli visu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā tiesa atzīst to, ka apsūdzētais savu vainu inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā atzina pilnīgi un nožēloja izdarīto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par apsūdzētā /pers. B/ atbildību pastiprinošu apstākli visu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā tiesa atzīst to, ka noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu. Atzīstot par atbildību pastiprinošu apstākli noziedzīgu nodarījumu recidīvu, tiesa ņem vērā, ka /pers. B/ ir nedzēsta sodāmība ne tikai par Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, bet arī par Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā, 180.panta pirmajā daļā, 253.^{2}panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā (izdarīts 2020.gada 27.jūlijā) tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

Nosakot sodu, tiesa ņem vērā krimināllietā iegūtās ziņas par apsūdzētā /pers. B/ personību – iepriekš vairākas reizes administratīvi sodīts un vairākas reizes kriminālsodīts, sodāmība nav dzēsta, nav precējies, ir dzīvesbiedre, apgādībā trīs nepilngadīgi bērni, algotu darbu nestrādā, bet saskaņā ar paša sniegto informāciju līdz apcietinājuma piemērošai veica gadījuma darbus celtniecībā; viņa attieksmi pret izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem – savu vainu atzina un izdarīto nožēloja, kā arī izvēlējās vienkāršāku procesa veidu; noziedzīgo nodarījumu smagumu – izdarīja četrus tīšus mazāk smagus noziegumus; raksturu – apsūdzētais pirmajā gadījumā vadīja automašīnu /adrese/ darba dienas pēcpusdienā, otrajā gadījumā apsūdzētais vadīja automašīnu apdzīvotā vietā /adrese/ svētdienas vakarā, bet trešajā gadījumā apsūdzētais, atrodoties alkohola ietekmē (minimālā alkohola koncentrācija izelpas gaisā – 0,44 promiles), vadīja automašīnu /adrese/ darba dienas vakarā, visos gadījumos vadīja automašīnu bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, kas viņam atņemtas ar tiesas spriedumu, kurā noteiktais transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanas sods vēl nebija izciests noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas laikā, tādējādi pārkāpjot Ceļu satiksmes likuma prasības, kā arī apdraudot sabiedrisko drošību transportlīdzekļu kustības jomā un jurisdikcijas intereses tiesas spriedumu izpildē.

Izvērtējusi minētos apstākļus, tiesa atzīst, ka par Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā un 312.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu apsūdzētajam ir piemērojams sods – īslaicīga brīvības atņemšana, kā arī piemērojams Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzētais obligātais papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana. Tiesa uzskata, ka nav pamata apsūdzētajam piemērot Krimināllikuma 262.panta pirmās daļās un 312.panta otrās daļas sankcijā paredzētos vieglākos soda veidus – naudas sodu un piespiedu darbu, jo šie soda veidi nesasniegs Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā norādīto soda mērķi, īpaši aizsargāt sabiedrības drošību, kā arī panākt, lai notiesātais pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais iepriekš jau ir bijis sodīts ar piespiedu darba sodu, tomēr šis soda veids nav sasniedzis soda mērķi un nav atturējis apsūdzēto no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Apsūdzētais izdarīja pirmo viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu papildsoda izciešanas laikā 2019.gada 26.septembrī, 1 mēnesi un 5 dienas pēc viņa atbrīvošanas no brīvības atņemšanas iestādes pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas. Savukārt otro viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais izdarīja 2020.gada 7.jūnijā, bet trešo un ceturto – 2020.gada 27.jūlijā, proti, izdarīja tīšus līdzīga rakstura noziegumus īsā laika periodā, turklāt laikā, kad šajā krimināllietā par pirmā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu viņam jau bija celta apsūdzība un tiesā bija nozīmēta tiesas sēde krimināllietas izskatīšanai. Tas nepārprotami norāda uz to, ka, atrodoties brīvībā, apsūdzētais turpina izdarīt jaunus noziedzīgus nodarījumus. Tiesa atzīst, ka apsūdzētais pēc iepriekš piespriestiem sodiem nav mainījis savu attieksmi pret likumu ievērošanu, viņam ir vienaldzīga attieksme pret normatīvajos aktos un tiesas spriedumā noteiktajiem aizliegumiem, viņš rīkojas atbilstoši savām interesēm, iegribām, ignorējot sabiedrības intereses, un ir bīstams sabiedrībai. Tiesas vērtējumā tikai reāls brīvības atņemšanas sods var pārliecināt apsūdzēto par soda neizbēgamību, atturēt viņu no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas vai vismaz attālināt jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas brīdi, tādējādi aizsargājot citas personas no /pers. B/ prettiesiskās rīcības.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā konstatēto atbildību mīkstinošo apstākli un katra noziedzīga nodarījuma izdarīšanā konstatētos atbildību pastiprinošos apstākļus. Tiesa atzīst, ka par Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā un Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu, kas izdarīti 2019.gada 26.septembrī un 2020.gada 7.jūnijā, apsūdzētajam piemērojamais pamatsods ir nosakāms tuvāk maksimālajam Krimināllikuma 38.panta 2.^{1}daļā, 262.panta pirmās daļas un 312.panta otrās daļas sankcijā paredzētajam īslaicīgas brīvības atņemšanas laikam, jo tiesa katra minētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā konstatēja vienu atbildību mīkstinošu un vienu atbildību pastiprinošu apstākli. Ņemot vērā, ka Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā (izdarīts 2020.gada 27.jūlijā) tiesa konstatēja vienu atbildību mīkstinošu apstākli un divus atbildību pastiprinošus apstākļus, tiesa atzīst, ka īslaicīgas brīvības atņemšanas sods par šī noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu apsūdzētajam nosakāms maksimālajā Krimināllikuma 38.panta 2.^{1}daļā, 312.panta otrās daļas sankcijā paredzētajā apmērā.

Ņemot vērā konstatēto alkohola koncentrāciju, tiesa atzīst, ka /pers. B/ piemērojamais Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas sankcijā paredzētais obligātais papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana – ir nosakāms tuvāk pusei no Krimināllikuma 44.panta otrajā daļā un 262.panta pirmajā daļā noteiktā maksimālā papildsoda laika.

[4.2] Aizstāve lūdza tiesu piemērot Krimināllikuma 49.^{1}panta noteikumus un mīkstināt apsūdzētajam piemērojamo sodu, jo kopš Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas 2019.gada 26.septembrī pagājuši vairāk nekā divi gadi, bet kopš pārējo inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas brīža 2020.gada 7.jūnijā un 27.jūlijā pagājis vairāk nekā gads. Aizstāve norādīja uz to, ka krimināllieta nav īpaši sarežģīta vai apjomīga.

Tiesa, pamatojoties uz aizstāves lūgumu, izvērtē, vai šajā krimināllietā ir ievērotas apsūdzētā tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā un vai ir tiesisks pamats Krimināllikuma 49.^{1}panta noteikumu piemērošanai.

No krimināllietas materiāliem redzams, ka kriminālprocess Nr.11331072519 tiesā saņemts 2019.gada 7.novembrī, lietas iztiesāšana noteikta 2019.gada 17.decembrī, bet sakarā ar apsūdzētā neattaisnotu neierašanos uz tiesas sēdi lietas izskatīšana atlikta uz 2020.gada 18.februāri, pieņemot lēmumu par apsūdzētā piespiedu atvešanu un piespiedu naudas piemērošanu apsūdzētajam. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 490.pantu tiesnese 2020.gada 18.februārī pieņēma lēmumu grozīt krimināllietas iztiesāšanas laiku uz 2020.gada 18.martu, jo no Valsts policijas tika saņemta informācija par to, ka nav iespējams atvest apsūdzēto piespiedu kārtā uz 2020.gada 18.februāra tiesas sēdi, jo, ierodoties apsūdzētā /pers. B/ dzīvesvietā, viņš tika sastapts, taču sasists un apsūdzētā dzīvesvietā ieradušies Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta darbinieki gatavojās nogādāt /pers. B/ uz traumpunktu. Ievērojot epidemioloģiskās drošības pasākumus saistībā ar Covid-19 izplatību, tiesnese sākotnēji grozīja krimināllietas iztiesāšanas laiku uz 2020.gada 27.aprīli, bet vēlāk – uz 2020.gada 1.jūniju. Tiesnese atzina, ka apsūdzētā telefoniski norādītais iemesls, ka viņš sajaucis tiesas sēdes

datumus, neattaisno viņa neierašanos uz tiesas sēdi 2020.gada 1.jūnijā. Procesuālās ekonomijas nolūkā tiesnese, saņēmusi no apsūdzētā informāciju, ka viņš neieradīsies uz tiesas sēdi 2020.gada 1.jūnijā, bet ir gatavojies ierasties uz tiesas sēdi 2020.gada 8.jūnijā, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 490.pantu ārpus tiesas sēdes grozīja lietas izskatīšanas laiku un noteica nākamo tiesas sēdi 2020.gada 8.jūnijā, kad apsūdzētais ieradās uz tiesas sēdi, bet lūdza atlikt lietas izskatīšanu, atsaucoties uz to, ka viņam nepieciešams aizstāvis tiesas sēdē un viņš vēlas pats noslēgt vienošanos ar aizstāvi, ko subjektīvu iemeslu dēļ nebija izdarījis līdz attiecīgajai tiesas sēdei. Tiesa atlika lietas izskatīšanu uz 2020.gada 13.jūliju. Tiesā 2020.gada 19.jūnijā tika saņemts apsūdzētā lūgums pieaicināt viņam nākamajā tiesas sēdē aizstāvi valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanai. Ar Rēzeknes tiesas tiesneses 2020.gada 2.jūlija lēmumu tiesā 2020.gada 19.jūnijā saņemtais kriminālprocess Nr.11331036920 apvienots ar kriminālprocesu Nr.11331072519. Krimināllietas iztiesāšana 2020.gada 13.jūlijā nebija iespējama sakarā ar to, ka apsūdzētais /pers. B/ atkal neattaisnoti neieradās uz tiesas sēdi, telefoniski atsaucoties uz it kā 2020.gada 6.jūlijā gūtu galvas traumu un sakarā ar to viņam noteikto mājas režīmu, par ko tomēr nespēja uzrādīt nevienu ārstniecības personas izsniegtu dokumentu. Arī apsūdzētā ģimenes ārste /pers. C/ neapstiprināja apsūdzētā sniegto informāciju par gūto galvas traumu un viņam noteikto mājas režīmu. Tiesa, atzinusi, ka apsūdzētais atkārtoti neieradās uz tiesas sēdi neattaisnojoša iemesla dēļ, atlika lietas izskatīšanu uz 2020.gada 9.novembri un piemēroja apsūdzētajam piespiedu atvešanu, kā arī piespiedu naudu. Ar Rēzeknes tiesas tiesnese s 2020.gada 8.septembra lēmumu tiesneses lietvedībā esošais kriminālprocess apvienots ar 2020.gada 27.augustā tiesā saņemto kriminālprocesu Nr.11331053420. Ievērojot epidemioloģiskās drošības pasākumus saistībā ar Covid-19 izplatību, krimināllietas iztiesāšanas laiks no 2020.gada 9.novembra grozīts uz 2021.gada 25.janvāri, turklāt apsūdzētais arī bija norādījis, ka nevarēs ierasties uz 2020.gada 9.novembra tiesas sēdi, jo viņam salūzusi mašīna, bet vēlāk lietas iztiesāšanas laiks grozīts uz 2021.gada 29.martu, 2021.gada 27.maiju, kad lietas izskatīšana tika atlikta uz 2021.gada 27.augustu sakarā ar apsūdzētā neierašanos uz tiesas sēdi saistībā ar aizdomām par inficēšanos ar Covid-19. Arī neierodoties uz tiesas sēdi 2021.gada 27.augustā, apsūdzētais bez pietiekama faktiska un tiesiska pamata aizbildinājās ar Covid-19 simptomiem un Covid-19 analīžu nodošanu. Tiesa, motivēti izvērtējusi apsūdzētā neierašanās uz 2021.gada 27.augusta un 9.septembra tiesas sēdēm iemeslus, kā arī līdzšinējos apsūdzētā procesuālo pienākumu neizpildes apstākļus, 2021.gada 9.septembrī grozīja apsūdzētajam /pers. B/ iepriekš piemērotos drošības līdzekļus uz apcietinājumu, jo atzina, ka cita drošības līdzekļa piemērošana nevar nodrošināt, ka apsūdzētais neizvairīsies no tiesas. Saskaņā ar Daugavgrīvas cietuma sniegto informāciju apsūdzētais /pers. B/ tika aizturēts 2021.gada 30.septembrī un ievietots Daugavgrīvas cietuma izmeklēšanas nodaļā 2021.gada 1.oktobrī. Pēc informācijas par apsūdzētā aizturēšanu saņemšanas tiesnese atjaunoja iztiesāšanu un noteica tiesas sēdi 2021.gada 8.novembrī. Lietas iztiesāšana pirmās instances tiesā tika pabeigta 2021.gada 8.novembrī.

Tādējādi secināms, ka kopumā lietas izskatīšanai pirmās instances tiesā bija noteiktas četrpadsmit tiesas sēdēs, turklāt deviņos no gadījumiem lietas iztiesāšana tika atlikta vai arī tika grozīts lietas iztiesāšanas laiks tieši saistībā ar apsūdzētā neierašanos uz tiesas sēdi un viņa lūgumiem atlikt krimināllietas iztiesāšanu. Tiesas vērtējumā krimināllietas iztiesāšanas ilgums ir tieši saistīts ar apsūdzētā mērķtiecīgu pretdarbību kriminālprocesa virzībai un izvairīšanos no tiesas, turklāt vairumā gadījumu atsaucoties uz dažādiem ar veselības stāvokli saistītiem apstākļiem, ko tiesa katrā konkrētā gadījumā rūpīgi izvērtējusi pirms secinājumu par apsūdzētā neierašanās atzīšanu par attaisnotu vai neattaisnotu izdarīšanas. Tiesas ieskatā lietā konstatētie krimināllietas iztiesāšanas laika grozīšanas gadījumi saistībā ar Covid-19 izplatības laikā likumdevēja noteiktiem ierobežojumiem klātienes tiesas sēdēm kopumā nav atstājuši vērā ņemamu ietekmi uz kriminālprocesa ilgumu.

Izvērtējusi izklāstītos apsvērumus, tiesa atzīst, ka krimināllieta iztiesāta saprātīgā termiņā, nepieļaujot kriminālprocesa neattaisnotu novilcināšanu. Lietas iztiesāšanas gaitā nav bijuši laika periodi, kuros tiesa nebūtu mērķtiecīgi un saprātīgi nodarbojusies ar šā kriminālprocesa virzību, lai arī būtu bijusi iespēja to darīt. Līdz ar to tiesa atzīst, ka nav tiesiska pamata piemērot Krimināllikuma 49.[1]panta nosacījumus un mīkstināt apsūdzētajam piemērojamo sodu, jo krimināllietas iztiesāšanas ilgums ir tiešā cēloniskā sakarā ar apsūdzētā rīcību kriminālprocesā un apsūdzētā izvairīšanās no tiesas nevar būt tiesisks pamats soda samazināšanai.

[4.3] Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmās, otrās un ceturtās daļas noteikumiem /pers. B/ nosakāms galīgais sods pēc vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, daļēji saskaitot par Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā un 312.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu piespriestos pamatsodus un pilnībā pieskaitot papildsodu, jo noziedzīgie nodarījumi klasificējami kā mazāk smagi noziegumi, tie veido noziedzīgo nodarījumu reālo kopību un iepriekš piespriestie sodi nav atturējuši apsūdzēto no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Tiesa ņem vērā arī tiesu praksē paustās atziņas par Krimināllikuma 50.panta normu piemērošanu, proti, ka, nosakot sodu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, vispārējos gadījumos jāpiemēro piespriesto sodu daļēja saskaitīšana. Savukārt galīgā soda noteikšana, ietverot vieglāko sodu smagākajā, kā arī pilnīgi saskaitot piespriestos sodus, var tikt piemērota īpašos gadījumos (*Augstākās tiesas 2007./2008.gada apkopojuma "Apgabaltiesu kā pirmās instances tiesas un Augstākās tiesas Krimināllietu tiesu palātas kā apelācijas instances tiesas sodu piemērošanas prakse" 95.-96.lpp*). Tiesa atzīst, ka šajā lietā nav konstatējami tādi īpaši apstākļi, kas būtu pietiekams tiesisks pamats piespriesto sodu pilnīgai saskaitīšanai vai vieglākā soda ietveršanai smagākajā sodā. Ņemot vērā noziedzīgo nodarījumu raksturu, kaitīgumu, izdarīšanas apstākļus, tiesa atzīst, ka par Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu (izdarīts 2020.gada 27.jūlijā) noteiktajam sodam ir pieskaitāma lielākā daļa no katra pamatsoda termiņa, ko tiesa piespriedusi par pārējo Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā un 312.panta otrajā daļā paredzēto noziegumu izdarīšanu, kā arī pilnībā pieskaitāms piespriestais papildsods.

[4.4] Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto un piekto daļu /pers. B/ brīvības atņemšanas soda izciešanas laikā ir ieskaitāms apcietinājumā pavadītais laiks no 2021.gada 30.septembra līdz 2021.gada 7.novembrim (*lietas 1.sējuma 119.lapa*).

Brīvības atņemšanas soda izciešanas laiks /pers. B/ ir skaitāms no sprieduma pasludināšanas dienas – 2021.gada 8.novembra.

[5] Rēzeknes tiesa ar 2021.gada 9.septembra lēmumu grozīja apsūdzētajam /pers. B/ iepriekš piemērotos drošības līdzekļus – uzturēšanās noteiktā vietā un aizliegums izbraukt no valsts – uz apcietinājumu, jo, izvērtējusi apsūdzētā līdzšinējo attieksmi pret viņam noteikto pienākumu izpildi, atzina, ka cita drošības līdzekļa piemērošana nevar nodrošināt, ka apsūdzētais neizvairīsies no ierašanās uz tiesu.

Tiesā 2021.gada 29.oktobrī tika saņemts apsūdzētā /pers. B/ lūgums atcelt viņam piemēroto drošības līdzekli. Lūgumā vispārīga apgalvojuma formā norādīts uz to, ka apsūdzētais nebija ieradies uz tiesas sēdēm attaisnojošu iemeslu dēļ sakarā ar sliktu veselības stāvokli. Rakstveidā pieteikto lūgumu apsūdzētais uzturēja 2021.gada 8.novembra tiesas sēdē.

Tiesa jau 2021.gada 9.septembra lēmumā motivēti izvērtēja apsūdzētā atkārtotas neierašanās uz tiesas sēdēm iemeslus un secināja, ka apsūdzētais /pers. B/, neierodoties uz tiesas sēdēm, regulāri aizbildinās ar dažādām veselības problēmām, kas radušās īsi pirms tiesas sēdēm, tomēr vairumā gadījumu (tiesa konstatēja četrus tādus faktus līdz 2021.gada 9.septembra tiesas sēdei) ārstniecības personas nav konstatējušas apsūdzētajam tādu veselības stāvokli, kas būtu pamats viņam noteikt mājas vai stacionāro ārstēšanās režīmu un saskaņā ar judikatūrā atzīto būtu objektīvs šķērslis, lai ierastos ar tiesas sēdēm (*lietas 1.sējuma 98.-101.lapa*). Tiesa atzina, ka apsūdzētais jau piekto reizi nav ieradies uz tiesas sēdi bez attaisnojoša iemesla. Pēc Rēzeknes tiesas 2021.gada 9.septembra lēmuma pieņemšanas apsūdzētais iesniedza tiesā atrades un izraksta no ambulatorās kartes kopijas (*lietas 1.sējuma 109., 110.lapa*). No minētajā atradē un izrakstā no ambulatorās kartes ietvertajām ziņām redzams, ka /pers. B/ iepriekšējās tiesas sēdes rītā 2021.gada 9.septembrī kārtējo reizi bija vērsies SIA "Rēzeknes slimnīca" saistībā ar sūdzībām par nenoskaidrotos apstākļos sadzīvē gūtu kājas traumu – pamežģīja, pakrita, sasita labā ceļa locītavu. Rentgena pārbaude neapstiprināja labās ceļa locītavas kaulu akūtas traumatiskas pārmaiņas. No izraksta no ambulatorās kartes satura izriet, ka ārsts diagnosticēja labā ceļa locītavas un saišu izmežģījumu, pamežģījumu, sastiepumu, pamatā ņemot vērā apsūdzētā

subjektīvās sūdzības. No izrakstā norādītajiem ārstnieciskajiem norādījumiem izriet, ka apsūdzētajam tika rekomendēta mazāka labā ceļa locītavas noslogošana vismaz 7-10 dienas, bet bija atļauts staigāt, izmantojot kruķus; ārsts nav veicis atzīmes par noteiktu mājas vai stacionāro ārstēšanās režīmu. Izvērtējusi minētos apstākļus, tiesa atzīst, ka atkārtota dažādu traumu gūšana sadzīves apstākļos un vēršanās ārstniecības iestādē īsi pirms tiesas sēdes ir tieši saistīta ar apsūdzētā /pers. B/ izvēlēto aizstāvības pozīciju ar mērķi novilcināt krimināllietas iztiesāšanu, nevis kādiem objektīviem un no apsūdzētā gribas neatkarīgiem apstākļiem.

Tiesa nevar atstāt bez ievērības faktu, ka ar šo spriedumu /pers. B/ ir notiesāts par trīs noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu laikā, kad kriminālprocess par pirmā viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu jau atradās iztiesāšanā tiesā. Turklāt no Sodu reģistra datiem redzams, ka ar Daugavpils tiesas 2020.gada 30.jūlija spriedumu krimināllietā Nr.11181387920 /pers. B/ ir kriminālsodīts par Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu 2020.gada 11.maijā. No Sodu reģistrā ietvertās informācijas redzams, ka pēdējā gada laikā pret /pers. B/ ir uzsākti vēl vairāki kriminālprocesi, kas atrodas iztiesāšanā pirmās instances tiesā un apelācijas instances tiesā, tomēr notiesājošie spriedumi šajās krimināllietās vēl nav stājušies likumīgā spēkā.

Ņemot vērā izklāstītos apsvērumus un pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 272.panta pirmo daļu, tiesa atzīst, ka apsūdzētajam /pers. B/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums (*lietas 1.sējuma 98.-101.lapa*) ir atstājams negrozīts, līdz tiesas spriedums stāsies likumīgā spēkā, jo tiesas vērtējumā cita drošības līdzekļa piemērošana nevar nodrošināt, ka apsūdzētais neizvairīsies no sprieduma izpildīšanas un neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu.

[6] Tiesa konstatē, ka kriminālprocesā ir procesuālie izdevumi par transportlīdzekļa nogādāšanu glabāšanai (pārvietošanu) un glabāšanu 164,36 *euro* (*lietas 2.sējuma 34.-35.lapa*) un par aizstāves sniegto juridisko palīdzību tiesā 260 *euro* (*lietas 1.sējuma 71., 84., 96., 150.lapa*).

[6.1] No Nodrošinājuma valsts aģentūras paziņojuma un tam pievienotā izdevumu aprēķina Nr.1561 (*lietas 2.sējuma 34.-35.lapa*) redzams ka procesuālie izdevumi par 2020.gada 7.jūnijā glabāšanai nodotā transportlīdzekļa *BMW 318*, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, nogādāšanu glabāšanai (pārvietošanu) ir 136,13 *euro* (pārvietošanas attālums – 25 kilometri, pārvietošanas izmaksas – 4,50 *euro*/kilometrā + pievienotās vērtības nodoklis 21%) un par transportlīdzekļa glabāšanu no 2020.gada 7.jūnija līdz 2020.gada 9.jūnijam – 28,23 *euro* (9,41 *euro*/dienā x 3 dienas). Kopējie procesuālie izdevumi ir 164,36 *euro*. Tiesa atzīst, ka Nodrošinājuma valsts aģentūras paziņojumā un izdevumu aprēķinā norādītie procesuālie izdevumi ir pamatoti un aprēķināti pareizi.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 7.[1]punktu, 368.panta pirmo daļu, tiesa atzīst, ka no /pers. B/ valsts labā piedzenami izdevumi par transportlīdzekļa pārvietošanu un glabāšanu 164,36 *euro*. Lietā nav iesniegti pierādījumi, kas dotu pamatu tiesai saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta ceturto daļu pilnībā vai daļēji atbrīvot apsūdzēto no šo procesuālo izdevumu samaksas.

[6.2] Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu, 368.panta pirmo daļu no apsūdzētā /pers. B/ valsts labā piedzenama samaksa par aizstāves Lolitas Vinogradovas sniegto valsts nodrošināto juridisko palīdzību tiesā atbilstoši iesniegtajiem rēķiniem 260 *euro* apmērā (*lietas 1.sējuma 71., 84., 96., 150.lapa*). Tiesa nekonstatē Kriminālprocesa likuma 85.pantā paredzētos apstākļus, lai atbrīvotu apsūdzēto no samaksas par aizstāves sniegto juridisko palīdzību kriminālprocesā. Apsūdzētais tiesas sēdē norādīja, ka viņam nav piešķirts maznodrošinātas vai trūcīgas personas statuss. Lietā nav pierādījumu, ka apsūdzētā mantiskais stāvoklis liedz viņam samaksāt par aizstāves sniegto juridisko palīdzību. Tiesa ņem vērā, ka aizstāve tiesas sēdē pieaicināta tādēļ, ka apsūdzētais lūdza nodrošināt aizstāvja piedalīšanos tiesas sēdē (*lietas 1.sējuma 60.lapa, tulkojums lietas 1.sējuma 61.lapā; lietas 2.sējuma 39.lapa; lietas 3.sējuma 38.lapa, tulkojums lietas 3.sējuma 39.lapā*).

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 529.panta 2.punktu apsūdzētajam /pers. B/ nosakāmas 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas labprātīgai procesuālo izdevumu atlīdzināšanai.

[7] Tiesas vērtējumā nav tiesiska pamata atzīt, ka lietā ir radušies procesuālie izdevumi 15,65 *euro* apmērā par apsūdzētajam /pers. B/ veikto pārbaudi alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpas gaisā (*lietas 3.sējuma 19., 32.lapa*). Tiesa norāda uz to, ka saskaņā ar pierādījumiem lietā alkohola koncentrācijas pārbaude /pers. B/ izelpas gaisā veikta 2020.gada 27.jūlijā, kad vairs nebija spēkā Ministru kabineta 2007.gada 18.decembra noteikumi "Noteikumi par kārtību, kādā sedz izdevumus, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas, narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaida konstatēšanai veiktajām pārbaudēm", ar kuru 6.1.apakšpunktu policijas darbiniece pamatojusi pārbaudītās personas /pers. B/ pienākumu segt pārbaudes izdevumus 15,65 *euro*. Tiesa norāda, ka ar Administratīvās atbildības likuma spēkā stāšanos 2020.gada 1.jūlijā likumdevējs ir izšķīries par to, ka par procesuālajiem izdevumiem, kas radušies alkohola koncentrācijas izelpas gaisā pārbaudē, varētu atzīt tikai tiešos izdevumus, proti, iemutes izmaksas, nevis, piemēram, portatīvās mērierīces nolietojumu, verifikācijas izdevumus u.tml. Līdz ar to transportlīdzekļa vadītājam, kuram policijas vai robežsardzes darbinieks pēc 2020.gada 1.jūlija ar portatīvo mērierīci konstatējis tādu alkohola ietekmi, kas liedz vadīt transportlīdzekli, nav pienākums segt pārbaudes izdevumus 15,65 *euro* apmērā.

[8] Ievērojot Kriminālprocesa likuma 135.panta otrajā daļā noteikto, informācijas nesējs – viens CD-R disks ar videoierakstu, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem,– ir glabājams pie krimināllietas materiāliem.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499., 520.pantu, tiesa

nosprieda:

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā (izdarīts 2019.gada 26.septembrī) un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem.

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā (izdarīts 2020.gada 7.jūnijā) un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem 10 (desmit) dienām.

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem 20 (divdesmit) dienām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 2 (diviem) gadiem.

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā (izdarīts 2020.gada 27.jūlijā) un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo, otro un ceturto daļu noteikt /pers. B/ galīgo sodu pēc vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, daļēji saskaitot piespriestos pamatsodus un pieskaitot papildsodu,– brīvības atņemšana uz 8 (astoņiem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 2 (diviem) gadiem.

Brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņu skaitīt no 2021.gada 8.novembra.

Brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņā ieskaitīt apcietinājumā pavadīto laiku no 2021.gada 30.septembra līdz 2021.gada 7.novembrim.

Atstāt negrozītu /pers. B/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājumu, līdz tiesas spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Piedzīt no /pers. B/ valsts labā procesuālos izdevumus par transportlīdzekļa pārvietošanu un glabāšanu 164,36 *euro* (simts sešdesmit četri *euro* un 36 centi).

Piedzīt no /pers. B/ valsts labā procesuālos izdevumus par aizstāves sniegto valsts nodrošināto juridisko palīdzību tiesā 260 *euro* (divi simti

sešdesmit *euro*).

Noteikt 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas labprātīgai procesuālo izdevumu atlīdzināšanai.

Informācijas nesēju – vienu CD-R disku ar videoierakstu, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem,– saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 135.panta otro daļu glabāt pie krimināllietas materiāliem.

Spriedumu var pārsūdzēt vai noprotestēt tikai daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautajiem procesa pārkāpumiem 10 dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas apelācijas kārtībā Latgales apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību vai protestu Rēzeknes tiesā.

Tiesnese S.Saleniece